

פרשת במדבר

הנחה פרטית בלתי מוגה

בס"ד. שיחת יום א' פ' במדבר, כ"ה אייר ה'תשמ"ז

לה"קאנווענשאן" דנשי ובנות חב"ד

תורת שלום

ראש-חודש סיון מיוחד בכך שבו אמר הקב"ה, כמובא במדרש, שהסיבה לכך שהוחלט אז על-ידי הקב"ה לתת את התורה מיד לאחר-מכן היא -

כך מפרש המדרש את הטעם לכך - משום שבמשך הליכתם ונסיעתם של ישראל עד ראש-חודש סיון, לא היו עדיין האחדות והקשר ביניהם באופן גלוי, עד-כדי כך שפעמים שהדבר הביא לידי חילוקי דעות ולידי הבדלים ביניהם;

אבל מיום ליום חל שיפור בכך - כך היה גם אז, כמו בספירת העומר, ואז התחיל ענין זה של ספירת העומר - כך שהחל ממסע אחד, מיום אחד שבו יצאו ממצרים, עם כל יום נעשו קשורים יותר זה לזה,

עד שכשהגיע ראש-חודש סיון, נאמר "ויחן" בתורת-אמת, כלומר שאז חנו כולם כאדם אחד ויחיד.

וכפי שמפרש זאת רש"י - "כאיש אחד בלב אחד", כלומר שלא זו בלבד שהתאספו כולם יחד, אלא שהיו גם "בלב אחד", כלומר שכל הלבבות התאחדו כלב יהודי גדול אחד ויחיד, מתוך לבביות יהודית.

ולכן אמר אז הקב"ה, שמכיון שישראל עומדים "בלב אחד", באופן של שלום של שלימות - הרי במצב זה מתגלה גם כלפי העולם כולו שהם מתאימים וראויים למתן-תורה, ולכן מגלה אז הקב"ה את החלטתו לתת להם את התורה, עליה נאמר "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום".

ולכן גם הוראותיה של התורה - שעל שמם נקראת היא בשם "תורה" - חדורות הן בשלום,

והיא ניתנה לעם שהראה, שמבלי הבט על כך שנמצאו בגלות, תחת השפעתן של שאיפות שונות ושל עמים שונים - החליטו, והביאו זאת לידי פועל, להיות "כאיש אחד בלב אחד".

והיהודי אכן מתנהג כך - לא רק בחייו הרוחניים, אלא גם בחייו הקשורים עם "ארץ", עם ענינים ארציים; גם בהם ניכר שהם מתנהלים מתוך מטרה לאחד את כל עניניהם ואת כל חלקי החיים היהודיים למטרה אחת ויחידה.

ועל כך מגיעה התודה הרבה ביותר לנשי ישראל, שכן הדבר נוגע לאופן הנהגת הבית, התלויה לכל-לראש בעקרת הבית, בעלת-הבית,

עיי"ז שניכר שם בכל פרט שהנהגתו היא על-ידי בעלת-בית אמיתית, בעלת לב יהודי, שהתורה היא עבורה הוראה והנחייה כיצד לנהוג; ועיי"ז ניכר הדבר בכל בני-הבית, אנשי הבית, ואפילו בכל הפרטים שבבית -

הן בענינים הקשורים עם כלי הבית, כלי אכילה או כלים אחרים וכו', שלכולם מטרה אחת ויחידה - להיות מתאימים לבית שעליו אומר הקב"ה "ושכנתי בתוכם".

וענין זה נעשה גם הכנה קרובה, שתזרוז עוד יותר את הגאולה, כלומר שיראו זאת גם בפועל, ובמעשה בפועל - מאחר שעקרת הבית מראה דוגמא לכך במעשה, בכך שביתה הוא בית יהודי,

- מבלי הבט על כך שנמצאים בגלות בין ריבוי אומות, ורואים שבעולם ישנן פינות, ולא רק פינות אלא שטחים גדולים, שבהם ההנהגה היא היפך השלום, היפך הצדק והיושר -

ובביתה שלה, על-ידי הנהגתה שלה, מתקיים בתכלית השלימות "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום" - שלום אמיתי, כיון שהוא מיוסד על שלום של תורה, שניתנה על-ידי הקב"ה, שעליו אומרת התורה שגם הוא נקרא בשם "שלום",

פרשת במדבר

כיון שאחד הדברים העיקריים שחפץ בהם הקב"ה הוא שהשלום יתקיים בפועל, והוא תולה בכך את ענין השראת שכינתו - "ושכנתי בתוכם", כאשר הכלי לכך הוא חיים של שלום.

